

บทบรรณาธิการ

วารสารวรรณวิทัศน์ฉบับปีที่ 19 ฉบับนี้เผยแพร่เป็นลำดับที่ 2 ของปี 2562 ได้รวบรวมบทความที่น่าสนใจหลากหลายแง่มุมเพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าของผู้สนใจทางภาษาวรรณกรรมและวัฒนธรรมไทยดังเช่นที่เคยปฏิบัติมา

ในเชิงวรรณกรรมและวัฒนธรรมไทยแต่อดีตมานั้นมีผู้ศึกษาไว้หลากหลายแง่มุม บทความเรื่อง นิทานคำกาพย์เรื่องศรีสุทนต์สังหสไชย: การศึกษาด้านฉบับ ลักษณะสهبท และคำสอน ของณัฐา คำชู ได้ศึกษานิทานคำกาพย์เรื่องศรีสุทนต์สังหสไชย ด้านฉบับสำนวนต่าง ๆ สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะสهبทของนิทานเรื่องดังกล่าวกับวรรณกรรมเรื่องอื่น ทั้งยังชี้ให้เห็นถึงคำสอนที่ปรากฏในนิทานคำกาพย์เรื่องสำคัญนี้ไว้อย่างละเอียด

ส่วนขององค์ความรู้ทางด้านวัฒนธรรม บทความเรื่อง “วัฒนธรรมอาหาร”: ประจักษ์ “ความเป็นอื่น” ในวรรณคดีไทยสมัยต้นรัตนโกสินทร์ ของธนภัทร พิริยโยธินกุล และน้ำผึ้ง ปัทมะลงคูล ได้ศึกษาวรรณคดีไทยสมัยต้นรัตนโกสินทร์ซึ่งสะท้อนวัฒนธรรมอันแสดงให้เห็นความหลากหลายทางชาติพันธุ์ กล่าวได้ว่าสังคมไทยเป็นสังคมที่นิยมชื่นชมฝีมือการปรุงรสอาหารจวบจนปัจจุบันเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาหารจึงยังคงเป็นที่สนใจ บทความเรื่อง ท็อปเชฟไทยแลนด์ ซีซั่น 1: การศึกษาความไม่สุภาพตามแนววจนปฏิบัติศาสตร์ ของศิริะวัสส์ กาวิละนนท์ ได้เสนอมุมมองที่ต่างไป โดยนำข้อมูลจากรายการโทรทัศน์ซึ่งมีผู้ติดตามจำนวนมากมาเป็นกรณีศึกษาและพบข้อสังเกตที่น่าสนใจว่าบทสนทนาในรายการโทรทัศน์ดังกล่าวมีบางแง่มุมที่สะท้อนให้เห็นกลวิธีการสื่อสารในสังคมไทยที่แปรเปลี่ยนไป ความไม่สุภาพซึ่งเกิดขึ้นจากทั้งฝ่ายคณะกรรมการและฝ่ายผู้เข้าแข่งขันกลายเป็นลักษณะโดดเด่นของรายการ ทั้งดูเหมือนความไม่สุภาพจะมีนัยที่ดีความได้ถึงการทำลายที่น่าจับตามอง

วัฒนธรรมไทยอีกด้านหนึ่งที่มักถูกกล่าวถึง คือ ความเป็นชายและบทบาทหน้าที่ บทความเรื่อง สำนวนไทยที่ใช้เฉพาะกับเพศชาย: ภาพสะท้อนสังคมไทยของอำนาจ ปักขาสุข พบว่าสำนวนไทยเป็นแหล่งข้อมูลที่น่าสนใจในการศึกษา

ภาพสะท้อนทางวัฒนธรรม ประเพณี ความคิดและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้ชาย
ในสังคมไทย

นอกจากนี้บทความในวรรณวิทัศน์ฉบับนี้ยังแสดงให้เห็นว่าการศึกษาด้านภาษาศาสตร์ภาษาไทยยังคงเป็นประเด็นศึกษาที่มีความเคลื่อนไหวตลอดเวลา บทความเรื่อง *คำบอกเวลาในภาษาไทยถิ่นกลาง* ของมิ่งมิตร ศรีประสิทธิ์ ชี้ให้เห็นว่าคำบอกเวลาภาษาไทยถิ่นกลางทำให้สามารถมองเห็นประเพณี วัฒนธรรม และชีวิตความเป็นอยู่ รวมถึงโลกทัศน์ของชาวไทยภาคกลางได้เป็นอย่างดี

ด้านไวยากรณ์ บทความเรื่อง *วิวัฒนาการการใช้คำว่า “แก่” ในภาษาไทย* ของทัดดาว รักมาก แสดงให้เห็นวิวัฒนาการการใช้คำว่า “แก่” ที่ปรากฏตั้งแต่สมัยสุโขทัยเปรียบเทียบกับการใช้ในปัจจุบัน บทความเรื่อง *การศึกษาคำว่า “ตาม” ในภาษาไทย* ของ ปิยะวดี คำสุวรรณ คเชนทร์ ตัญศิริ และอุมาภรณ์ สังขมาน ซึ่งศึกษาหน้าที่และความหมายของคำว่า “ตาม” ในภาษาไทย ทำให้เห็นมุมมองทางไวยากรณ์ที่ลุ่มลึกและเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจ

การก้าวล่านำยุคของการศึกษาภาษาไทยไม่จำกัดอยู่ด้วยเงื่อนไขของกาลเวลา บทความในวารสารวรรณวิทัศน์ยังนำเสนอเนื้อหาในระดับงานปฏิบัติศาสตร์ภาษาไทยผ่านการใช้ภาษาในโลกแห่งนวัตกรรมการสื่อสารไว้อย่างน่าสนใจ บทความเรื่อง *ถ้อยคำตอบกลับในการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันไลน์* ของศิริพร ปัญญาเมธิกุล ชี้ให้เห็นว่าการเลือกใช้ถ้อยคำและการรับรู้ความรู้สึกเกี่ยวกับถ้อยคำตอบกลับในการสื่อสารผ่านสื่อแอปพลิเคชันไลน์นั้นเป็นองค์ความรู้ด้านภาษาไทยที่น่าศึกษา

กองบรรณาธิการวารสารวรรณวิทัศน์ได้ดำเนินการตรวจประเมินคุณภาพของบทความตามขั้นตอนที่เป็นที่ยอมรับ และคงไว้ซึ่งความถูกต้องทางวิชาการ และจริยธรรมทางวิชาการเพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าที่สำคัญในสาขาวิชาการด้านภาษาวรรณกรรม และวัฒนธรรมไทยต่อไป

สุธาสิณี ปิยพสุนทรา